

spoorloos

By ranphasetokelly

Submitted: October 3, 2006

Updated: October 3, 2006

srry this is only for the dutch people

Provided by Fanart Central.

<http://www.fanart-central.net/stories/user/ranphasetokelly/39770/spoorloos>

Chapter 1 - spoorloos

2

1 - spoorloos

Spoorloos

Leo en Chantal hebben al bijna een maand verkering. een vriendin van chantal heeft haar gekoppelt met Leo. Chantal was al smoor op hem. En nu eindelijk verkering! Ze doen heel veel samen. en op een dag gebeurde er iets vreselijks.

Leo en Chantal waren de hond aan het uitlaten toen oppeens er een man uit de bosjes sprong. Hij was erg woest en was erg op hol geslagen. Hij greep Leo en trok hem mee de bosjes in, Chantal was een eind weg gerend en dacht de Leo haar gevolgd had. toen ze eindelijk ver genoeg was, keek ze verbaast om haar heen?? 'Leo??? LEO!!! Waar ben je?'ze keer rond en zocht, maar ze vond niks. Huilend Schreeuwde ze duizend keer: 'Waar is Leo!!' Toen ze weer terug liep hoorde ze iets in de bosjes. Half snikkend. Oppeens schrok ze, ze voelde een hand bij haar voet, en keek, maar toen oppeens werd ze de bosjes in getrokken. een stem schreeuwde dat ze een slet was, en ze voelde een harde klap, niet een gewone, het was geen hand, het was een stok, haar ogen draaiden en ze kon het niet meer houden, ze viel neer.

'mam!' hoorde ze iemand zeggen, 'mam!! Chantal is weer wakker!! kom snel!'. Chantal keek op en zag alles draaien. Na een tijdje zag ze wie het was. 'lianne!!, wat doe ik hier?' Schreeuwde Chantal. 'Rustig Chantal, ik ben je zus! je bent in het ziekenhuis, een paar mensen hadden je gevonden in een braamstruik.' Toen kwam hun moeder binnen, ze huilde. Van blijdschap omdat ze weer wakker was. 'ik,...Mam! wat is er gebeurd? waarom lig ik hier?' Zei Chantal. 'Rustig meis, we weten alleen dat je met de hond weg was en mensen zagen je met Leo lopen. Maar leo is spoorloos. De mensen in onze stad zijn een zoektocht gestart, maar nog niks.' Chantal zuchtte. Ik kan me het nog wel herrineren. Er sprong een man uit de bosjes, helemaal op hol geslagen en woest. ik rende weg, en ik schreeuwde waar is leo, toen ik terug liep werd ik de bosjes in gesleurt. en toen kreeg ik harde klappen, van een stok ofzo. maar ik hoorde nog een Stem. NEE schreeuwde die stem in paniek. volgens mij was die stem leo, maar ik kon niks uitbrengen en toen weet ik niet meer wat er is gebeurd.' haar moeder luisterde aandachtig en zei: 'je lag in de bosjes en Leo niet. Waarschijnlijk is hij meegenomen door die verschrikkelijke man. maar rust maar even uit, morgen mag je mee naar huis. dan zoeken we het wel uit meis. ik kom morgen weer.' maar voor ze dat zei viel ze weer in een diepe slaap.

Midden in de nacht werd er op de deur geklopt. haar adem stakte, ze schrok, ze dacht dat het de enge man was. toen hoorde ze een stem: 'mag ik even binnenkomen??' het was een vrouwlijke lieve stem. 'zo laat??. de vrouw klonk een beetje driftig: 'mag ik nog binnenkomen of hoe zit het?'. ze schrok, maar ze durfde niet nee te zeggen. 'ja hoor, mevrouw'. De deur werd langzaam geopend. oppeens zag ze iets glimmen. 'Uit je bed en ga op de grond liggen' riep een boze stem, het was niet meer de lieve vrouwelijke stem maar een hatelijke vrouwenstem. Dit kon niet! dacht ze, dit is toch niet de andere kidnapper??. ze klom uit bed, zakte door haar knieen. halverwege voelde ze iets tegen haar hoofd, iets kouds'. ze keek omhoog. 'Niet doen, liggen en veroer je niet!' riep de hatelijke vrouwenstem. toen haalde ze het koude ding van haar hoofd. 'wou je misschien weten wat dit was?' zei de vrouw. 'ja zeker?? ik zal het ligt even aandoen.' riep ze met een schijnheilig stemmetje. Chantal knipperde met haar ogen door het felle licht. de vrouw hield haar het ding voor. Ze deinsde achteruit maar het was al te laat. *boem* een harde knal schoot in haar arm. 'Och meiske, deed het zeer? moet ik je even troosten?' riep de stem alsof ze medelijden met haar had. 'Nee, ga weg! laat me alleen!' riep Chantal uit zonder na te denken. 'zo

zo, Grote mond? daar hou ik niet van.'riep de boze vrouwenstem. en ze schoot, maar dit keer niet raak, ze schoot door het raam. het raam was gebroken. de vrouw pakte een touw en bond die om de armen en toen een ander touw voor de voeten. 'ww..wwaa..wattt dddoe jjee???'trilde de stem van Chantal. 'gaat jou niks aan!'riep de boze ste'm.'ik heb geen zin om naar jou te luisteren dus mond stil!'. toen viel er een doodse stilte. er werd een doek voor haar ogen gedaan en ze kreeg een doekje in de mond. langzaam voelde ze haar ogen zwaar worden. ze werd door het raampje heen gesleurd en kon zich nog vasthouden. ze voelde een pijnlijke steek in haar hand van de voet van de vrouw. en toen viel ze. toen viel ze weer neer
toen ze wakker werd zat er een man en een vrouw tegenover haar. de man die haar bewusteloos had geslagen en de vrouw van die nacht. ze wachtte op wat de man en de vrouw te zeggen hadden maar ze keken alleen naar haar. toen na een doodse stilte knikten ze naar elkaar toe. ze stonden op en pakte haar vast. 'meelopen!'riep de man. toen werd ze voor een spiegel gezet. 'dit lelijk beest ben jij! niet te geloven he?'zei de vrouw. toen werd ze meegesleurd. ze kwamen in een kamer met vieze stoffige spinnenwebben. de man liet haar los en de vrouw hield haar stevig vast. de man rolde een kleed weg en trok een kelder deurtje open. de vrouw liep naar de deur met chantal. 'kan je nog traplopen? of gaat dat nog een beetje moeilijk'. Chantal hoorde het en probeerde te lopen. maar ze kwam geen stap vooruit. 'nou ja, dan maar niet,'en ze duwde chantal er in. en met een pijnlijke smak viel ze op de grond.
toen keek ze naar boven maar het luik was al dicht. ze kroop en voelde op de muren of er ook lichtknoppen waren. Toen eindelijk had ze een lichtknop gevonden. ze klikte hem aan en toen sprong het licht aan. ze keek om haar heen met knipperde met haar ogen.

dit hieronder heb ik verzonnen xD

ze had pijn in haar ogen van het licht alweer. toen ze veder de kamer bekeek zag ze iets liggen ze keek er naar alsof haar lefen er van af hield.
ze had nog pijn in dr maag van de kogel die er zat. even later besloot ze te kijken wat daar lag. ze ging er heen en toen kreeg ze een doodsschrik. wat zag ze daar! leo!...!! Hij lag daar alsof hij dood was. chantal riep de hele tijd 'leo!!!
maar geen antwoord. ze schudde hem helemaal heen en weer maar geen reactie.
ze huilde en huilde. en toen kwam weer die man van de bossjes naar haar toe en sleepte haar mee. ze dacht 'waar gaan we nu heen ik ben zo bang..!' tranen sprongen uit haar ogen. de vrouw 'je steld je aan lelijkert, je hoeft niet zo zielig te doen'. chantal luisterde niet echt naar haar
ze had leo in haar hoofd.
de vrouw zag dat ze niet luisterde en zei tegen chantal. 'luister!! of je kan meer klappen krijgen!' chantal schok 'waarom doen jullie dit '. de vrouw en man lachte. 'wat is er te lachen' zei chantal. 'waarom wij dit doen gaat jouw niets aan' snouwde de vrouw. 'sorry'zei chantal. 'het is je geraden'zei de man.
opeens dacht chantal weer aan leo.
'wat is er met leo aan de hand!'scheewde chantal.
'ohw dus de lelijkert wil weten wat er met leo is he?..'zei de man.
de vrouw lachte weer. 'nouw hij is bewusteloos haha.. ,dacht je nouw echt dat we hem zo oploten haha ben jij lekker effe gek!' chantal keek naar de deur waar leo zat. de vrouw spoot iets in haar

arm ze zag niet wat het wat het was. de vrouw keek haar aan en zei 'dat was effe een verdoof middel'. chantal vroeg zich af waarvoor.

ineens zakte ze inelkaar....

later toen ze wakker was zag ze een spiegel boven haar. ze zag niet zo helder maar zag wel dat ze geen kleren aan had. ze schok behoorlijk. ze scheeuwde 'waar zijn mijn kleren!!'

toen zag ze de vrouw weer komen.

chantal schreeuwde naar haar 'waaar zijn mijn kleren!!!!!!!!!!!!!!'. de vrouw keek geiriteerd naar chantal en zei 'schreeuw niet zo lelijk mens!, anders gebeurt jouw het zelfde als leo'. ze keek de vrouw aan. 'ik wil gewoon mijn kleren!!' zei chantal. 'krijg je niet!' snouwde de vrouw weer.

chantal ging met haar armen om haar heen om te volkomen dat iemand haar zo zag.

de man kwam er aan lopen. chantal schreeuwde 'ga weg ja' je ziet toch dat ik bloot ben !!!!' de man lachte 'ik heb wel vaker een klein lelijk meisjes lichaam gezien!' chantal keek eerst naar de vrouw en dan naar de man.

'Wie zijn jullie eigenlijk!? vroeg ze weer maar harder'. de vrouw keek naar de man en de man naar de vrouw.

ze knikten naar elkaar. chantal vroeg weer 'wie zijn jullie!' de man en vrouw zeiden tegelijk 'niet zo schreeuwen!'

'ander krijg je het nooit te weten' zei de man. de vrouw zei eerst 'ik ben rosa'. en de man zei 'ik ben rik'.

chantal dacht naar en opeens 'wat jullie zijn die getrouwde kidneppers!'

de vrouw zei 'o goed nieuws gaat snel rond'. de man zei 'jha dat zijn wij'.

'en wat wouw je er mee doen...?!' rosa

zei 'haha de politie bellen zekkers, ha je kan hier niet eens weg jij lelijkert..'

chantal begon te huilen 'i..kk bbeenn g..een lleellijkert...' rik zei 'ha ha denk je nouw echt, je bent lelijker dan mijn moeder's kont' ze trokken haar weer mee en gooiden haar weer de kelder in.

ze begon hart te huilen en zei tegen zichzelf ' waarom heb ik dit ook altijd..?' toen hoorde ze een stem ze dacht dat ze gek werd. 'neej hoor je hebt dit niet altijd chantal' hoorde ze iemand zeggen.

chantal keek de hele kamer rond ,maar ze zag niets. 'wwwiiee iiss ddaarr..?' zei ze met een trillende stem. geen antwoord....

'WIE IS DAAR!!!!' schreeuwde ze.

'LLLLLL.....' hoorde ze.

lll?...? vroeg ze zich af.

toen zag ze iemand kruipent naar haar toe. ze gierde! aaaaahhhh.....

ze deed haar ogen dicht. iets raakt haar

aan. ze gierde nog harder..

toen keek ze met spleeten in de ogen en zag dat het leo was. ze keek zo blij dat ze hem een dikke kus wou geven.

maar toen bedacht ze dat ze nog steeds geen kleren aan had. ze blooste enorm. leo gaf haar een grote knuffel en zij ook hem. toen zei leo 'waarom heb je geen kleren aan?' chantal blooste alweer. leo gaf haar zijn lange jack. ze kuste hem. 'dankjewel ik had het me toch koud'. leo lachte 'ja kan me indenken ja'. toen keek chantal weer bezorgd. leo ook. 'wat moeten we doen en wat willen ze van ons..?' zei chantal

'we hebben toch nog nooit iets gedaan?..?' of wel soms?' 'weet ik niet'

zei leo 'ik ben zo bang zei chantal . 'ik ook hoor chantal' zei leo

toen kwamen rosa en rik weer. 'eej griezels is wakker' zei rik

rosa en rik zaten te fluisteren. toen knikkten ze 'kom mee jullie allebij' chantal riep: 'IK WIL MIJN

KLEREN, WEET JE WEL HOE KOUD DIT IS EN BESCHAMEND' 'tss tis je vriendje maar en wij
duss..' 'IK WIL NU MIJN KLEREN!'schreeuwde chantal weer.
'jeej doe niet zo gemeen dat doen wij al'zei rik 'HIER trek aan'zei rosa. chantal trok het meeteen
aan. leo prate ondertussen met rik.
chantal ging snel naar leo toe. rosa en rik liepen weer weg.
leo en chantal gingen een plan maken om weg te komen. leo zou rik en rosa aflijden en chantal
zou weg glippen en dan naar de politie gaan want volgens leo was de politie dicht bij. ze kuste
elkaar nog succes en daar kwamen ze. leo pratte de hele tijd aan een stuk door. toen stonden ze
bij leo en vergaten chantal. prefecte kans om weg te glippen. en dat deed ze ze ging zachtjes weg
en dag de deur naar buiten ze ging er heen rennen. en ze was buiten. de licht deed pijn in haar
ogen maar ze moest en zal naar de poitie gaan. ze was er en de politieagenten gingen allemaal
naar haar toe. ze waren blij haar te zien. ze zei 'STOP IK WIL DAT JULLIE ME NU VOLGEN
ASJEBLIEFT'. natuurlijk volgden ze haar naar buiten ze ron heel hard en ze was er ze zei tegen
de politie dat ze ze daar vasthielden. toen renden alle polities naar binnen. chantal ron natuurlijk
direct naar leo. leo en chantal knuffelden elkaar en volgden toen de politie. 1 van de agenten
kwam naar hun toe.'hoi hoe gaat het met jullie twee?..'goed hr'zeiden chantal en leo.de agent
zei dat ze rosa en rik al heel lang zochten maar ze steeds niet lukten om ze te arresteren.
nu eindelijk hadden ze ze. chantal zag haar moeder en vader bij de politiebureau. ze rende er heel
hard naar toe en viel zo in de armen van haar moeder en haar vader ze huilden van geluk dat
chantal er nog was en chantal deed het zelfde. de moeder en vader van chantal knuffelden zelfs
leo. en leo deed het zelfde als chantal haar ouders. ze gingen met zijn allen naar chantal's huis
om alles te beileggen en chantal en leo hun verhaal te horen.
chantal en leo leefden nog lang en gelukkig samen.
en rosa en rik gelukkig in de cel.
EINDE

de laaste tekst had ik verzonnen
toen ik 12/13 was xD hoop dat jullie de verhaal leuk vinden